

בשביילי דאן

לתורה וחסידות

• יו"ר ע"י חברת לומדי תורה דחסידי מודעין ברהונת ב"ה מרז אדמו"ר שליט"א •

ניסן תשפ"ה

פרשת ויקרא

גליון ר"מ שנה ה'

עלי דשא

מרבוח"ק זיע"א

פרשת ויקרא

חיבת השי"ת עם מרע"ה ישראל

ויקרא אל משה (א.א.).

פירש"י לכל דברות ולכל אמירות ולכל ציוויים קדמה קריאה לשון חיבה שמלאכי השרת משתמשים בו שנאמר וקרא זה אל זה וכו'. ואין מובן מדוע קריאה היא לשון חיבה, וגם מה ראה מקריאת מלאכי השרת זה אל זה, לקריאת הקב"ה, וגם אינו מובן מה היא הקריאה במלאכים זה לזה לומר קדוש.

ונראה דהנה על הכתוב 'ויקרא זה אל זה' מתרגם התרגום 'ומקבלין דין מן דין', ואינו מובן מה ענין קריאה לקבלה. אך נראה משום דלכאורה קשה דלמה צריכים המלאכים לקרוא זה לזה לומר קדוש. ואך הענין בזה הוא, דהנה כל מלאך יש לו עבודת מיוחדת דהיינו כמו מיכאל שר מים שהוא בח' החסד, וגבריאל שר של אש בחינת גבורה, וכן שאר כל המלאכים. ואולם בבואם לעבודת ה' לומר קדוש אז משפיעים זה לזה, זה מידתו וזה מידתו כדי לעבוד את ה' בכל המידות, וזהו 'ויקרא זה אל זה' שכל אחד עורר את חברו שיתכלל גם הוא במידתו לעבוד ה' בכל המידות, ולכן מתרגם 'ומקבלין דין מן דין' שהקריאה היא ברוב חיבה ואהבה שכל אחד שופע בחבירו מידתו. ולכן גם כאן קריאת השי"ת למשה רבינו ע"ה היה גם כן בחינה זה, שהשי"ת קרא לו ועורר בחינת הקדושה כדי לשמוע ולקבל דיבורו ית"ש. כן היה בכל דברות ובכל אמירות ובכל ציוויים קדמה קריאה, שהשי"ת ברוב חיבתו למשה רבינו ע"ה קרא לו באהבה וחיבה לעורר בקרבו הקדושה יותר ויותר. וזה לימוד בכל ענינים, כן כשהצדיק רוצה לומר דברי תורה צריך לעורר בהשומע בחינת קריאה דהיינו אהבה, וכן השומע צריך לעשות בקרבו כלי לקבל דיבורו, וכשהוא באהבה ודיקות מתקבל דיבורו. וכן בכל דיבורי תורה ותפילה צריך מקודם להיות בחינת קריאה ואהבה אהבתו ית"ש.

וכן אהבת ישראל כידוע, שקודם התפילה צריך לקבל מצות 'ואהבת לרעך כמוך' שהוא כלל התורה, ובה נכלל גם כן אהבת השי"ת כי קוב"ה ואורייתא וישראל חד, ועל ידי זה יתעורר השי"ת לו גם כן [בבחינת קריאה] ומתקבל תורתו ותפילתו [לפניו ית"ש]. (חמדת דוד)

כפרת הקרבן

אדם כי יקריב מכם (א.א.).

איתא בספ"ק, דלהיות שאדם מורכב משתי חלקים - גוף ונפש, הקרבן כוחו לכפר רק אם חטא בבחינת הנפש בחלק המחשבה, או בגוף בחלק המעשה, לא כן אם חס ושולם פגם בין במחשבה ובין במעשה, בגוף ונפש, על זה לא יועיל הבאת קרבן. והטעם, כי כל זמן שפגם רק בחלק אחד,

אזי ענין פעולת הבאה קרבן, אשר חלק הטוב שלא נפגם משפיע על חלק הרע לכפר עליו, אך אם חס ושולם נפגם בב' הבחינות לא יכול להיות לו כפרה על ידי קרבן.

ואפשר לרמוז הענין בפסוק, 'אדם כי יקריב', כלומר, באיזה אופן יוכל להקריב קרבנות לכפר על עצמו, זהו רק באופן ד'מכם', כשרק חלק מכם נפגם, והיינו דמחמת שהחלק השני שלא נפגם מושך אחריו חלק הפגום לתקונו. לא כן חס ושולם אם פגם בין במחשבה ובין במעשה, לא יועיל עוד הקרבן לכפר. (אמרי אש)

התורה מבטלת יצרים ותאוות

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' (ב.א.).

שאר המחמץ עיסות אחרות מרמוז על היצר הרע המחמיץ אחרים, והוא כנגד הפגם בדיעות, ובייחוד הגאוה שהיא שורש כל החטאים, וגורמת לו לחטוא בשוגג. ודבש המתקיק אחרים הוא כנגד התאוות השמים מר למתוק. אמנם בעצרת מביאים מנחת חמץ של שתי הלחם וביכורים משבעת המינים שבכלל דבש, כי התורה שניתנה ביום זה עוקרת את שני היצרים הללו, דאינה מתקיימת אלא במי שממית עצמו ואת תאוותיו עליה. וכן נמשלה התורה למים, 'מה מים מניחים מקום גבוה והלכים למקום נמוך, אף דברי תורה אין מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה' (תענית ז.), ועוקרת יצר הרע של גאוה ושאר ענייני דיעות כוזבות הנמשכים ממנו. וכן שמירת שבת מבטלת יצר הרע שבדיעות, כמאמרם ז"ל (שבת קיז): 'כל המשמר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו'. ועונג שבת מתן את היצר הרע של התאוות ומקדישן לשם שמים, היפך מתיקון יום הכיפורים שמכפר על התאוות על ידי עינוי.

שבת הגדול

הענין מה שנקרא שבת זה שבת הגדול

יש לומר, כי הנה מקור היראה נצמח מן השבת, וכירושלמי 'אימת שבת עליו'. ורמזנו 'יראת אלקים' גימטריא 'שבת'. אמנם איתא שיש ב' מיני יראה, יראת השפלות על ידי שרואה ומכיר שפל ערכו, ויש יראה מצד הכירו גדלות הבורא. אך מובן כי השבתות אשר שמרו ישראל בעת השיעבוד במצרים, לא היתה להם רק יראת השפלות, כי מהיכן יכירו גדולתו ית', אם זרע אברהם נאנחים תחת עול השיעבוד. אך באותו השבת אשר לקחו יראתם של מצרים וקשרו לכרעי המיטה, אזי הכירו גדלות הבורא, והיה להם עכשיו יראת הגדלות ולכן שבת זה דייקא נקרא שבת הגדול, ולכן מפטירין 'הנה אנכי שולח לכם וכו' הגדול והנורא' היינו יום שכולו שבת ויכירו אז ביותר גדלות הבורא. (אמרי שאול)

ליקט וערך הרב יצחק קרמלובסקי

בשביילי המערכת

ותגביה קרננו

מוטיבציה. לעקור, לעקור, לעקור, לעקור, לפלס דרך חדשה בתוך היער. "אתה לא עושה את זה רק לעצמך", היה מעודד את עצמו, "כל משפחת הצבאים בעולם תודה לך על כך! גם להם מגיע להסתובב ביער העשיר הזה!". אבל ככל שחלפו החודשים, חדרה ההבנה המיידית אל ליבו שהמלאכה הזו לעולם לא תסתיים. מתברר שיש כאן ביער מיליוני עצים, וגם אם יזכה לחיות מאתיים שנה - לא יצליח לסיים את המלאכה. מה עושים? והרי להשאיר את המצב כך - זו גם לא אפשרות! הוא לא יכול להתהלך עם קרניו המפוארים ולהסתבך שוב ושוב בין הענפים הסבוכים! הוא בכה מרוב תסכול. בכי שנשמע בכל הרדיוס שסביבו.

ולפתע, הופיע מולו בעל חיים משונה, גופו היה דומה לצבי - אך ראשו היה חף מקרניים. "מה לך בוכה?" שאל היצור המשונה בקול רך, והצבי שיתף אותו במתחולל איתו בחודשים האחרונים. "אתן לך עצה של בעלי ניסיון", רכן היצור ליד אוזנו ולחש, "במקום לנסות לעקור את כל היער, במקום לקחת על עצמך לתקן את העולם כולו ובצדק - הכי פשוט זה להסיר את הקרניים המציקות, ולהמשיך לרוץ בין העצים בחופשיות ובמרוץ..."

די במבט חטוף על העולם שבחוץ כדי לקבל זעזוע עמוק. מה יהיה עם הדור? מה יהיה עם העולם? לאילו תהומות האנושות צועדת? מי יעצור את ההידרדרות התמורה? לפעמים אנחנו רוצים לזעוק לעולם כולו 'די! די! די להיסחפות, די לרדידות, די לחוסר המחשבה! אבל לא.

זעקת הדין! אכן עליה להישמע בעוצמה - אבל לא כלפי העולם, אלא בתוך עצמנו. זעקה פנימית. כי אם העולם כולו לא נברא אלא עבור ישראל והתורה שנקראו 'ראשית', משמע שכל העולם כולו תלוי בנו. אם אנו, במצבנו, נשכיל 'להסיר את הקרניים', להתרומם בעצמנו טפח וטפחים מעל לקרקע, פחות עיסוק בזוטות, פחות השתוקקות להבלים, יותר השקעה בתורה, יותר חיבור לתפילה, יותר משמעות פנימית בחיי האושר - העולם כולו יצעד בעקבותינו, יתרומם יחד עימנו.

(ע"פ דברי קדושו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א של"ס פקודי תשפ"ה)

מאז היה עופר קטן, הוא היה מבטי בקנאה על אחיו הגדולים שרצו במרחב מעוטרים בקרניים סבוכות, מהודרות. "מתי גם לי יהיו קרניים כאלה מיוחדות?" שאל את עצמו לא פעם. למזלו, הרגע הזה הגיע מוקדם משציפה. זה היה בוקר אחד, כשגלגם מלוא פיו ממימי הנהר הצלולים, בבואתו משתקפת על פני המים, והנה, להתרגשותו חסרת הקץ - הבחין לפתע בניצני קרניים המבצבצים מעל ראשו! לאושרו לא היה גבול. זהו, הוא כבר לא עופר קטן, הוא כבר צבי!

בכל בוקר היה רץ כצבי לנהר, מבטי על ההשתקפות, על הקרניים שצמחו ותפסו גובה במהירות. הם התפתחו כמו ענפים מעל לראשו, והוא? הוא צעד איתם בזהירות - משל היה בחור בר מצווה הנושא את כובעו החדש. אבל אז קרה אנון.

שריפה אדירה כילתה את כל מרחב המרעה בשטח הפתוח. כל מקורות המזון והמחיה שלו - כלו בעשן. "אתה כבר צבי גדול", ניחם את עצמו, "קום - וצא לדרך חדשה, חפש לך מרחב מחיה חדש!". ימים ולילות דהר, מרחקים עצומים גמא - עד שהגיע אל יער עבות עמוס במצמחה עשירה.

מיד כשהבחין במרחבי הירק האדירים, ידע הצבי הצעיר שכאן יהיה מקום מושבו. על שפע כזה לא מוותרים.

אבל כנראה שסאת צרותיו לא הסתיימו כאן...

מתברר שהאזור המיוער, עם עשרות אלפי העצים שבו, לא התאים לקרניו המפוארים. בכל פסיעה היו הקרניים מסתבכות בענפי האילנות, והוא היה נאלץ לעצור ממרוצתו החיננית, ולשחרר את עצמו מן המאסר הכפוי.

אט אט, הפסיק הצבי לרוץ ולהוציא את כוחותיו. הוא הפך למכונס בעצמו, התהלך באיטיות ובוהירות בין העצים, הוא לא היה פנוי ליהנות מהאווירה הטובה, מהצמחייה העשירה, בעיית העצים מילאה את כל עולמו.

הדיכאון והעצב הפכו לדידי קבע בתוך ליבו, הוא איבד כל טעם בחייו, אבל רגע לפני שהיה מאוחר מידי, החליט - די, הגיע הזמן להילחם!

ברזיקת מרץ נעורים, פנה הצבי לעץ הראשון שנקרה בדרכו - והחל לבעוט בגזעו ללא רחמים. יממה שלימה בעט ובעט, ורגע לפני ששקעה השמש, הנהן הצבי בסיפוק אל מול העץ הקורס תחתיו. הגיע הזמן לעבור לעץ השכן...

בכל בוקר, היה הצבי קם חדרו

הלכות פסח - ערב פסח שחל בשבת

יום שבת קודש י"ד ניסן

סדר תפילות היום בהשכמה

כו. משכימין בבוקר וממהרין בכדי שיספיקו לגמור ולאכול קודם כלות ד' שעות, ויש להזהיר לש"ץ שלא יאריך בתפלה בשבת.

הפטרה

כו. מפטירין ההפטרה לשבת הגדול וערבה (מלאכי ג, ד - כד).

סעודת יום השבת

כח. אוכלים סעודת שבת, ופרטי הדינים של סעודה זו כנ"ל ס"ב - ו'.

פירות ולפתן בסוף הסעודה

כט. אלו האוכלים סעודת שבת כהרגלם (והיינו שכל סעודתם בשולחן של חמץ) ובהגיע סוף זמן אכילת חמץ מסתלקים מן השולחן, כיון שהסילוק הוא בגמר הסעודה לא יאכלו פירות וליפתן מחשב ברכה אחרונה.

חילוק סעודה

ל. וכיון דא"א לאכול סעודה שלישית, יש נוהגים לחלק סעודת הבוקר לשתיים, וכך יעשה - יאכל מקצת מהסעודה הראשונה ויברך ברכת המזון ויקום וילך וימתין מעט בנתיים, ואח"כ יחזור ויטול ידיו ויאכל סעודה שניה.

לא. יש לדקדק כפי האפשרות שלא יאשר לו חמץ אחר הסעודה.

ביעור חמץ

לב. אחר שגמר מלאכול סעודת שחרית קודם שעה חמישית, ינער היטב המפה שאכלו עליה מן הפירורין הדקין שנשארו בה, וישליך הפירורין הדקים במקום דריסת הרגלים אפילו בתוך ביתו, דכשתגיע שעה שישיית כבר הן מבויערים ע"י דריסת הרגלים.

לג. המפה שאכלו עליה וכן שאר כלי החמץ יטמין במקום המיועד לכלי חמץ שסוגריה אותו כל מי הפסח.

זמן ביעור החמץ בשבת

לד. דע שמעיקר הדין זמן ביעור החמץ הוא כל שעה חמישית, אבל בשבת כיון שבשעה חמישית החמץ אסור באכילה, י"א שאם אין לו בהמה או עכו"ם ליתן להם הרי החמץ מוקצה ואסור בטלטול, ולפיכך צריך לבער החמץ עד סוף שעה רביעית, ובשעת הצורך יש להקל לטלטלו בכדי לבערו עד סוף שעה רביעית (הזמן השני לדעת הגר"א ושו"ע הרב), ובשעת הדחק שעבר זמן זה ולא הספיק לבער, יש לסמוך על המקילים שאינו נחשב למוקצה.

כיצד מבערין החמץ בשבת

לה. נשאר לו חמץ [ואפילו פחות מכוזית] צריך לבערם, וכשמבערם קודם זמן הביעור [כאמור בסעיף ט"ו] יכול להניח החמץ ברחוב או בפחים העירוניים ויפקירם, אבל אין להניח החמץ בפח המשותף שבבניין, וגם יכול לזרוק לבית הכסא, או ליתנו לגוי במתנה גמורה.

לו. אבל לא יפורר החמץ ויזרה לרות.

לז. ואם עבר זמן הביעור אין לטלטלו, אלא יאמר לגוי להשליכו לנהר או לבהכ"ס, ואם לאו כופה עליו כלי ובמוצאי י"ט יבערנו.

נקיון פה ושיניים

לח. לאחר האכילה ינקה היטב פיו ושיניו מכל פירורי החמץ, ויכול לנקות השיניים במברשת עם משחה נוזלית אם אין לו רגישות לירידת דם מהחניכיים.

החלפת בגדים

לט. וינער הבגדים והכיסים, ויחליף לבגדים נקיים מחשב חמץ.

אפיית המצות

יז. אף בשנה זו נוהגין לאפות מצות מצוה בערב שבת אחר שעה שש ומחצה.

הכנת מאכלי שבת

יח. אין מבשלין לשבת זה דיסא וכיו"ב, שדרכן לידבק בקדרה או בקערה כדי שלא יצטרך להדיחן בשבת אחר גמר האכילה להסיר את החמץ הדבוק בהן.

ואנשי מעשה נהגו לבשל כל התבשילים של שבת בכלי פסח, ויזהר לכתחלה שלא יערה מן הכלי של פסח לכלי חמץ, ואם עירה אינו נאסר.

הכנות לליל הסדר

יט. בערב שבת יכין כל צרכי ליל הסדר, ואם אפשר לו יסדר שולחן ליל הסדר.

ליל שבת קדש - אור לארבעה עשר

ישראל עם קדושים, נוהרים מאד מכל חשב חמץ, ויש שאוכלים סעודת שבת במבואות וחצרות וכיו"ב, ויש שמתחילין הסעודה ואוכלין חמץ במקום אחד וממשיכים לאכול בכלי פסח במקום אחר, ולפי שיש בזה כמה פרטי הלכות נכתבו הראוי להתנהג לכתחילה.

הדלקת נרות שבת

כ. עיקר הדלקת הנרות הוא במקום האכילה, ולכן הדלקת הנרות (ולכה"פ שתי נרות) יהיה באותו מקום שמקדש ואוכל, [לכה"פ תחילת] הסעודה.

סעודת שבת

קידוש במקום סעודה

כא. אין קידוש אלא במקום סעודה, ולפיכך יקדש באותו שולחן שיאכל בו פת, ולכתחילה יאכל יותר מכביצה פת.

ברכת המזון במקום אכילת הפת

כב. פת הוא מהדברים הטעונים ברכה לאחריהם במקומם בדוקא, ומי שאכל פת במקום אחד ויצא ממקומו צריך לחזור למקומו הראשון ולברך ברכת המזון במקום הראשון שאכל שם, ואם רוצה לברך במקום השני שהלך לשם יאכל שם מעט פת ויוכל לברך במקומו השני.

ואלו האוכלים בתחילת הסעודה (חמץ) במקום אחד, ומשנים מקומם וממשיכים הסעודה (תבשילין של פסח) במקום אחר, עליהם לאכול במקום השני מעט פת, ואם אינם אוכלים שם פת עליהם לחזור ולברך ברכת המזון במקום שאכלו שם פת בתחילת הסעודה.

אבל אם השינוי מקום הוא לחדר אחר [או למרפסת] שבאותו בית נוהגים להקל בזה.

חויב ברכה לשאר מאכלים בסילוק ידו מהפת

כג. בשבת זה נוהגים הרבה שבתחילת הסעודה אוכלים פת, ולאחר מכן מסלקין הפת מהשולחן וממשיכים לאכול הבשר והדגים ושאר מאכלי סעודת שבת, ויש שמתחילין סעודתם עם הפת במקום אחד ואח"כ עוקרין משולחן זה וממשיכים סעודתם בשולחן אחר, והגם שהמסלק ידו מן הפת צריך לברך על דברים הבאים מחמת הסעודה לפנייהם ואחריהם, מ"מ באופן זה כיון שהסילוק הוא בתחילת הסעודה לא נחשב לסילוק ונחשב המשך אכילתו לסעודה אחת עם הפת.

אכילת סעודת שבת בשולחן שיאכל בפסח

כד. ודע! שמעיקר הדין מותר לאכול סעודת שבת על אותו שולחן שיאכלו עליו בפסח, ואחר האכילה יסיר המפה של החמץ וינערה היטב מהפירורים, וינקה היטב השולחן שאכל עליו.

אכילה בחדר המכור לגוי

כה. אם יש לו חדר שמכרו לגוי, מותר לאכול שם סעודת שבת, ואחר האכילה ינעלו עם מפתח ויצינע המפתח.

דרשת שבת הגדול

א. כאשר חל ערב פסח בשבת תהיה הדרשה בשבת שלפניה, ואין אומרים הגדה של פסח בשבת זו.

הפטרה

ב. אין מפטירין הפטרת שבת הגדול אלא ההפטרה השייכת לקריאה של שבת זו.

מוצאי שבת אמירת ויהי נועם

ג. במוצאי שבת אומרים ויהי נועם.

תענית בכורים

ד. הבכורים מתעניין ביום חמישי י"ב ניסן.

ה. נהגו הבכורים לפטור עצמם מהתענית ע"י השתתפותם בסעודת מצוה, וי"א שבשנה זו שתענית בכורים אינה בזמנה, אינו נפטר מהתענית ע"י השתתפות בסעודת מצוה ביום חמישי, וצריך להתענות ביום שישי [או ישתתף ביום זה בסעודת מצוה], והסכמת הפוסקים דאין לחוש לזה, וגם אם השתתף בסעודת מצוה ביום ה' נפטר מהתענית.

מים שלנו

ו. שואבין מים שלנו מבעוד יום סמוך לבין השמשות.

בריקת חמץ

ז. כיון שאור לארבעה עשר חל להיות בשבת, בודקין את החמץ אור לשלשה עשר, ומברכין אקב"ו על ביעור חמץ, לאחר הבדיקה מבטל החמץ שאינו ידוע כדרך שהוא מבטל בשאר שנים.

ח. ויזהר בחמץ הנמצא בבדיקה ובחמץ שמשירין לאכילה להניחו במקום מוצנע, שלא יגררו ממנו קטנים או שרצים.

יום שישי י"ג ניסן

מזמור לתורה

ט. בתפילת שחרית אומרים מזמור לתורה.

ביעור חמץ

י. ביום שלשה עשר - משייר את החמץ במקום מוצנע ואינו משייר אלא מה שנצרך לו לאכילה בערב שבת, ומה שנצרך לו לאכילת סעודת שבת.

יא. ושאר החמץ צריך לבער מערב שבת - ומעיקר הדין מבערין את החמץ במשך כל היום מתי שירצה, והנהיג רש"י לשורפו קודם שעה שישיית כמו בשאר שנים.

ואין מבטלים החמץ לאחר הביעור.

מכירת חמץ

יב. יש שנהגו לסדר המכירת חמץ לגוי עד שעה השישית כמו בשאר שנים, וראה בהערה.

אכילת חמץ לאחר הביעור

יג. לאחר שריפת החמץ מותר לאכול חמץ, ויזהר ביותר באכילת החמץ לבל יתפזר בבית.

יד. אם נשאר מהחמץ המיועד לערב שבת יבערנו קודם השבת, ואין צורך לבערו בשריפה אלא יבערנו בכל דבר.

איסור מלאכה ביום זה

טו. בכל השנים שערב פסח חל בחול אסור במלאכה מחצות ואילך, אבל בשנה זו שביעור חמץ הוא בערב שבת ביום י"ג לחודש דינו ככל ערב שבת ד"א אסור במלאכה ממנחה גדולה, וי"א ממנחה קטנה, והמיקל ממנחה קטנה ואילך לא הפסיד.

הנעלת כלים

טז. בשנה זו מותר מדינא להגעיל כלים עד הלילה.

קדושת האכילה בליל פסח ובכל ימות השנה

לעולם הזה הגשמי שהוא מקום הבחירה, התגשם כח זה ונהיה גם עד שאפשר להשתמש בו לגאולה ותאוה שהם היפך קרבת ה', ועוד יותר מכך, שהנטיה לרע היא בגלוי כמו שענינו ראות שסתם בנ"א כשואים מאכל ערב לחיך ותאוה לעיניים הם נזכרים ומתאים ליהנות ממנו לשם תאוה בלבד, ואילו הנטיה לטוב היא מכוסה ונעלמת וטמונה, עד שצריך רגע ארוך להתבונן ולשים אל הלב שע"ז יוכל לקבל חיות בקדושה.

ביורר הכוחות הטובים שבמאכל

והנה בכל מיני מאכל מעורב אוכל ופסולת, באופן גשמי, ויש בו חלקים מובחרים לאכילה וחלקים שמושלים לאשפה, והזמן שבו מתבררים ונפרדים זה מזה, שנוכל לדעת ולהכריע איזה לקחת ואיזה להניח, איזה לשמור ואיזה להשליך, הוא בזמן שטוחנים אותו, שאז נפרד הקמח לעצמו ופסולת לעצמו והסובין והקליפות לעצמן, וכך באותו ענין בזמן שהמאכל נטחן בין השיניים הוא עיקר הזמן שמתברר כח החיות שבמאכל, איזה כוחות טובים יש בו ואיזה כוחות להיפך, ולפיכך אם אדם אוכל בלא מחשבה כלל נפרדים החיות האלו, ומתחזקים כל אחד לעצמו, והוא בולע ולוקח לעצמו את שתייה, והם הופכים להיות חלק ונפשו ובשרו ודמו, אבל אם מיד באותו זמן הוא מחליט להיות דבק בקדושה, הרי חלקי הקדושה נספגים בו ואילו חלק הרע עוברים במעבר בלבד בגופו ויוצאים מיד לחוץ, והוא עצמו נשאר כשכח הקדושה טבוע בו.

הנה מעלת אכילה של מצוה, היא גדולה ועצומה וכדאי לבאר מעט את מהות קדושת האכילה באופן כללי, מה ענינו במשך כל ימות השנה, ומה ענינו באכילה של מצוה כאכילת מצה, ובצעטיל קטן של הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק. וכן בפרשת נח כתב שיהיה בעת שאוכל שיקבל על עצמו שכאשר יצטרך לנקביו, יפנה מיד, ויש להבין מה שייך זה לזמן האכילה, הן אמת מה שאמרו שהפסולת הוא חלק של הסט"א. ולכן אין להשתות הטומאה בגופו, אך מה חשוב ענין זה לזכור אותו בזמן האכילה עצמה, וגם בשאר ספרים כתבו והזהירו שיכיון האדם בזמן אכילתו, שיהיה ע"מ שיהיה לו כח ללמוד תורה ולקיים מצוות ולהתאמץ בעבודתו ית"ש, וגם בזה צריך להבין, וכי אינו מספיק שאח"כ יודו את עצמו להתנהג כראוי ולהשתדל בקיום המצוות ומאי טעמא צריך שיהיה קובע כן במחשבתו בזמן האכילה.

חיות הקדושה שטמונה במאכל

והענין מתבאר ע"פ המבואר בספה"ק, שבכל מאכל טמון כח חיות, כמו שענינו ראות שכאשר אדם אינו אוכל הוא נהיה חלש, וכשחוזר ואוכל הוא מקבל כח חדש, וא"כ מוכרח שיש כח חיות בתוך המאכל ובזמן האכילה הכח הוא יוצא מן החפץ הגשמי ועובר לנפשו של האדם, והחפץ הגשמי הוא נדחה לחוץ, שכן אין בו צורך יותר, אלא שכח חיות זה, אע"פ שבשרו דהיינו קודם שירד לדרגת אוכל, והיה בשמי השמים העליונים, היה חיות שכולה קדושה וכולה טהרה וקרבת אלקים, אך כשנפלה וירדה

שהשמחה במעונם

הבה"ח משה אבוביץ הי"ו לונדון לאירוסיו

הרה"ח מאיר אבוביץ הי"ו לונדון לאירוסיו הבן

הרה"ח צבי הס הי"ו אלעד להולדת הנכדה

הרה"ח יחיאל שנקר שליט"א בני ברק לנישואי הנכדה

הרה"ח אברהם בקנרוט שליט"א בני ברק הרה"ח חיים אשר קרימלובסקי שליט"א להולדת הנינים

מריחוק מקום וקירוב לבבת נשנר ברכה מלא הפנים לכבוד חברינו היקר מיוחד שבהבורה

החתן משה אבוביץ הי"ו לונדון

להגיל אירוסיו בשעט"מ יה"ר שיהיה לבנו עדי עד לתפארת המשפחות המכריכים ראש החברה אורי בקנרוט חברת הבורים באשדוד

נתרם ע"י

הר"ר שלום ציכטיגר הי"ו להגיל שמחת החלקה לבנו נ"י יה"ר שירויה רוב נחת דקדושה מכל יצ"ח

נא להתפלל ולהעתיק רחמים עבור חיים יוסף בן סימה יעל בת צביה רבקה בת צפורה בריינדל רחל בת שיינדל חיה פריידל בת גולדה לרפואה שלמה בתוך שאר תולי עמי ישראל

שיעורי הכנה בעניני חג הפסח בקו הברים מקשיבים 02-6493362 שלושה 4/3/6

בעודות" ביום חמישי יב' ניסן מתחילים מסכת מכות בלימוד דף היומי קבע עיתים לתורה

בשבת הגדול פרשת צי - ערב פסח תפילת שחרית בביהמ"ד הגדול ד"ק מרן ארמור"ר שליט"א בשעה 6:00 בבוקר

הודעה חשובה

המבחן הראשון לכלל בחורי אנ"ש

במסגרת ישיבת בין הזמנים יתקיים בעז"ה ביום רביעי י"א ניסן בשעה 11:00 בבוקר בהיכל הישיבה

לתרומות ונציבים יום אפשר לפנות אל הר"ר עזריאל לינר הי"ו 053-3102083

חבורות הבחורים
 ימי עיון
 ישיבות בין הזמנים
 קרו מילנות
 סטאנציה
 מכון ותימרון חידושיא

כו יריה 4 בני ברק ת.ד. 681 פלפון 03-5055660 פקס 03-5477224

הודעה חשובה

מבחני "יודעי תורתך" ניסן תשפ"ה

נזר הודאה וכתרי תורה והלכה

יתקיימו בעז"ה ביום חמישי כ"ו ניסן תשפ"ה בהיכל ישיבת מנחת יצחק ברחוב הושע בבני ברק

ביום שלישי י ניסן מתחילים חזרה בעמוד הקהילה דפים ב-ג: צט: - קכ:

בברכת התורה הנהלת יודעי תורתך

בערב פסח עוזרים בבית!

<p>החנות</p> <p>מחיר</p> <p>100 ש"ח</p>	<p>החנות</p> <p>מחיר</p> <p>200 ש"ח</p>	<p>החנות</p> <p>מחיר</p> <p>300 ש"ח</p>
---	---	---

כניסה חופשית
 1. כניסה חופשית
 2. כניסה חופשית
 3. כניסה חופשית

תזדקרו, מחכים לך בבית!

<p>החנות</p> <p>מחיר</p> <p>100 ש"ח</p>	<p>החנות</p> <p>מחיר</p> <p>200 ש"ח</p>	<p>החנות</p> <p>מחיר</p> <p>300 ש"ח</p>
---	---	---

כניסה חופשית
 1. כניסה חופשית
 2. כניסה חופשית
 3. כניסה חופשית

02-649-3362

לשמיעת שיעורים בעמוד יומי במסכת פסחים מפי הרה"ג אוריאל רומנברג שליט"א

שלושה 36

<p>1 שיעור יומי גפ"ת</p>	<p>2 שיעור יומי מקוצר</p>	<p>3 שיעור סיום שבועי</p>
<p>4 שמיעת הערות</p>	<p>5 הקלמות הערות</p>	<p>9 שיעורים על מסכת סוכה</p>

תודותינו וברכותינו נתונות לאלו שנרבו הוצאת הגליון

<p>לע"נ רבי דוד ב"ר יעקב ז"ל טיילור נלב"ע ה' ניסן תשע"ה הונצה ע"י נכדו הר"ר אברהם יעקב הי"ו</p>	<p>לע"נ מרת הניה מרים ב"ר ישראל אריה לייב ע"ה קמפינסקי נלב"ע י' ניסן תשפ"ב הונצה ע"י בניה שיחיו</p>	<p>לע"נ הרבנית הצד' שזנדרכה ביסורים מרת מלכה ב"ר פנחס ע"ה נלב"ע ח' ניסן נתרם ע"י נכדה הי"ו ולזכות משפחתו</p>
---	---	--